

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوه هشتاد و دوم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آيات ٢٩ - ٢١ از سورة مباركة ص

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَضَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢٩﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ

مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا

تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٣٠﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ

نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٣١﴾ قَالَ لَقَدْ

ظَلَمْتَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ

عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ

دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٣٢﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَ

إِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٣٣﴾ يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي

الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ

اللَّهُ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ

الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾ وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ

الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ تَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ تَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَ لِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾

ترجمه آیات ۲۹-۲۱

و آیا جریان شاکیانی که از محراب بالا رفتند، به تو رسیده است؟ (۲۱)
که ناگهان بر داوود وارد شدند. داوود از آن‌ها وحشت کرد. گفتند: نترس، دو نفر دعوائی هستیم که یکی بر دیگری تجاوز کرده، پس بین ما به حق قضاوت کن و ظلم نکن و ما را به راه راست هدایت فرما. (۲۲)
این برادر من است که دارای نود و نه میش است و برای من یک رأس میش بیشتر نیست. او گفته است که آن یک میش را هم به من بده و با سخن و خطابش به من فشار آورده است. (۲۳)
داوود گفت: قطعاً با این درخواست که یک میش تو را بر میشهای خودش بیفزاید، به تو ظلم نموده و بسیاری از دوستان بعضیشان بر بعض دیگر تجاوز می‌کنند، مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند و چقدر عده آن‌ها کم است. و داوود گمان کرد که جز این نیست که ما او را امتحان می‌کردیم، پس از پروردگارش طلب بخشش کرد و به رکوع رفت و توبه نمود. (۲۴)
پس ما آن را بر او بخشیدیم و او نزد ما دارای مقام خوبی است و عاقبت خوبی خواهد داشت. (۲۵)
ای داوود، قطعاً ما تو را خلیفه در روی زمین قرار دادیم، پس بین مردم به حق داوری کن و از هوای نفس خود پیروی نکن که تو را از راه خدا گمراه می‌کند. حتماً کسانی که از راه خدا گمراه شوند، برای آن‌ها عذاب سختی به خاطر آنکه روز حساب را فراموش کرده‌اند، خواهد بود. (۲۶)

و ما آسمان و زمین و آنچه در بین این‌ها است، بیهوده خلق نکرده‌ایم. این گمان کسانی است که کافر شده‌اند، پس وای بر کسانی که کافر شده‌اند از آتش. (۲۷)

آیا ما کسانی را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، مانند فسادکنندگان در زمین قرارشان می‌دهیم؟ یا اهل تقوی را مانند معصیت‌کاران قرار می‌دهیم؟ (۲۸)

کتابی که آن را به تو نازل کرده‌ایم، مبارک است برای این است که آیات او را تدبیر کنند و صاحبان مغزها متذکر شوند. (۲۹)

برداشت از آیات ۲۹ - ۲۱ (قضیه حضرت داود علی‌ه‌السلام)

- از قضیه حضرت داود علی‌ه‌السلام این مطالب برداشت می‌شود:
- ۱ - سالک الی الله باید همیشه در بین دو دوست که نزاع می‌کنند به حق قضاوت کند و به یکی از دو طرف ظلم نکند و عادلانه به آن‌ها رفتار کند.
 - ۲ - سالک الی الله باید با دقت بیشتری در قضاوتهایش عمل کند و حرف ناپسند نزند.
 - ۳ - خدای تعالی را باید بخشنده و مهربان بداند و اگر درست در راه کمالات حرکت کند عاقبت خوبی خواهد داشت.
 - ۴ - از هوای نفس پیروی نکند زیرا پیروی از هوای نفس انسان را گمراه می‌کند و دچار عذاب سختی از جانب پروردگارش می‌گردد.
 - ۵ - سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی آسمان و زمین را بیهوده خلق نکرده و خود را به خاطر این فکر جهنمی نکند.
 - ۶ - سالک الی الله باید بداند که شخص مؤمن و کسی که دارای اعمال شایسته است مانند اهل فساد نیست.
 - ۷ - سالک الی الله باید بین افراد فاجر و اهل تقوی فرق بگذارد و تا می‌تواند با متقین زندگی کند.
 - ۸ - سالک الی الله باید در قرآن و آیات الهی تدبیر کند تا جزء صاحبان مغز و دل و روح سالم محسوب شود.

آیات ۴۰ - ۳۰ از سوره مبارکه ص

وَّهَبْنَا لِداوودَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعِشِيِّ

الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى

تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَ الْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَ أَلَقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَداً ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي

وَ هَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾

فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَ الشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ

وَ غَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَ آخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ

أُمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَ إِنَّا لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَ حُسْنُ مَآبٍ ﴿٤٠﴾

ترجمه آیات ۳۰ - ۴۰

و ما سلیمان را به داوود عنایت کردیم. چه بنده خوبی بود. قطعاً او به سوی خدا بازگشت می کرد. (۳۰)
آن وقتی که نزدیک غروب اسبهای چابک تندرو بر او عرضه داشته شد. (۳۱)
گفت: قطعاً من محبت اسبها را بر یاد پروردگارم ترجیح دادم تا وقت نماز گذشت و خورشید در حجاب رفت. (۳۲)

اسبها را بار دیگر برای من بیاورید. دست به پاها و گردنهای آنها کشید. (۳۳)
و قطعاً ما سلیمان را امتحان کردیم و بر تخت او جسدی را انداختیم، سپس او توبه کرد. (۳۴) گفت:
پروردگار من، مرا ببخش و سلطنتی به من عطا کن که بعد از من برای احدی سزاوار نباشد، قطعاً تو عطاکننده هستی. (۳۵)

پس ما باد را مستخر او کردیم. به فرمان او به آرامی حرکت می کرد که به هر جا می خواهد برود. (۳۶)
و شیاطین را مستخر او کردیم. همه بنا و غواص بودند. (۳۷) و بقیه شیاطین در غل و زنجیر بودند. (۳۸)

این عطای ما است. پس می‌خواهی منت گذار و ببخشی یا اگر می‌خواهی بدون حساب نگهدار. (۳۹) و حتماً برای او در نزد ما قرب و منزلت و عاقبت خوبی خواهد بود. (۴۰)

برداشت از آیات ۴۰ - ۳۰ (حضرت سلیمان علیه السلام)

سالک الی الله باید مانند حضرت سلیمان آن چنان مورد لطف پروردگار قرار بگیرد که خدای تعالی بگوید او چه بنده خوبی بوده است و او به سوی خدا برگردد. و اگر متوجه دنیا و مادیات شد و امتحان گردید و در امتحان کوتاهی نمود از خدا طلب بخشش کند و خدا را آن قدر کریم و عطوف بداند که از او هر حاجتی را که می‌خواهد بتواند طلب کند تا خدای تعالی به او همه چیز را عنایت فرماید، باد را مسخر او گرداند، شیاطین را برای بنایی و غواصی در اختیار او قرار دهد و شیاطین سرکش را در غل و زنجیر برای او ببندد و در نزد پروردگار، مقرب و عاقبت بخیر باشد.

